

Varga Melinda

Miatyánk

*Azokért, akik hazavárták a szerelmüket, férjüket,
a bátyjukat, az öccsüket, az apjukat, a nagyapjukat
a háborúból.*

*És azokért, akik apa, nagypapa, szerető,
férj és testvér nélkül maradtak.*

*Azokért, akik felkötötték magukat,
a mestergerendára.*

*És azokért, akik elmesélték fiaiknak, lányaiknak,
unokáiknak, amit a történelemkönyvekből
végleg kitöröltek.*

*Akik a hét vezérről, a honfoglalásról, a magyar királyokról,
az erdélyi fejedelmekről, a magyar városokról,*

*Kassáról, Zentáról, Szabadkáról,
Újvidékről, Beregszászról,*

*Rimaszombatról, Mátyás királyról,
kincses Kolozsvárról,*

az aradi 13-ról és 56-ról beszéltek az iskolában.

Értük, akik megtanították imádkozni a hitüktől eltiltott gyermekeiket.

*Azokért, akik könyveket, lapokat csempésztek át a határon,
mert hittek abban, hogy a gondolatoknak nem lehet országhatára.*

*A dédanyámért, aki magyarul tanított énekelni,
aki megmutatta, hogyan legyenek önálló, és üssek vissza,*

*ha bántanak, ne alkudjak meg, és merjek szeretni,
még akkor is, ha a másik nép latinos, zengő hangon szólal meg,
melyet már sohasem fogok teljesen megtanulni.*

*A nagymamáért, aki székely ruhát varrt nekem,
és aki minden március 15-én*

kiteszi a piros-fehér-zöld lobogót a ház falára.

*Azokért, akik félrefordítják fejük,
mintha mi sem történt volna.*

*És Európáért, mely elnéz felettünk,
mikor a szívünk négy égtáj felé szakad.*